

Intervenció del president de la Generalitat al Debat de Política General

Parlament de Catalunya, 25 de setembre de 2019

Benvolgudes diputades i benvolguts diputats,

La política catalana es mou a una velocitat de vertigen i, allò que tenies escrit tan sols 48 hores abans, potser ja no és vàlid passades unes poques hores.

Jo volia començar aquest discurs sobre política general dient-vos que semblava que hi havia algunes persones que no volien que jo estigués avui, aquí, donant explicacions als representants del poble de Catalunya i exposant els projectes i les propostes del meu Govern. Però hi soc. I el meu compromís, com no pot ser d'altra manera, és comparèixer sempre al Parlament quan aquest ho requereix.

Es tracta del poder legislatiu, el més important per mi en la balança de poders, perquè és el que té la missió més clara i directa de fer valdre la voluntat dels ciutadans. I aquesta, com deia Josep Carner, és la primera institució republicana. L'executiu i el judicial han d'estar sempre a l'altura d'allò que els exigeix i els marca el legislatiu, que és l'assemblea de representants dels catalans.

Ho he dit moltíssimes vegades i ho torno a repetir per si algú en tenia cap dubte: jo em dec exclusivament al Parlament de Catalunya i al poble que, en les eleccions o en els referèndums, assenyala el camí que hem de seguir. Respectar la voluntat popular hauria de ser —i és, per mi— la segona institució republicana. Com a president de Catalunya, el compliment del mandat de la voluntat popular és el principal deure que m'autoexigeixo.

Aquests últims anys hem assistit a la mort política de Montesquieu a l'estat espanyol. La separació de poders al Regne d'Espanya és un miratge que tan sols algú molt confós o molt malintencionat, pot defensar que existeix. A banda que el monarca fa temps que va perdre la seva deguda neutralitat constitucional, si és que mai l'havia tinguda, i que el Tribunal Constitucional ja va actuar contra la paraula democràtica d'un Estatut aprovat en referèndum pel poble català.

Jo hauria volgut començar aquest discurs, doncs, denunciant que la democràcia espanyola fa aigües. Que l'ús irregular d'articles constitucionals, d'una constitució caduca i escrita en la foscor i el soroll de sabres, ha aconseguit suspendre institucions democràtiques i governs legítims. Que la repressió política és una pràctica

normalitzada i animada per una part de la representació política. Que ara ja no hi ha cap gran partit d'àmbit espanyol que no avaluï l'aplicació del 155 per castigar la democràcia a Catalunya. Que sembla que en lloc que la constitució es basi en la voluntat popular, es basa en allò que posava de manifest el president del poder judicial quan afirmava amb precisió que "la unitat de la nació espanyola és la base de l'estat de dret i un mandat directe per als jutges".

Jo vull dir-los que, és clar, què podem esperar d'aquesta visió tan antiga i tan poc democràtica de la política i la funció dels jutges? Com podem pretendre un encaix amb aquesta proposta de país que no sigui una carta de defunció per a Catalunya? Qui pot defensar que hi haurà sentències justes i judicis justos a la dissidència política?

Volia insistir que la qualitat democràtica d'un estat es mesura per la seva capacitat d'acceptar la dissidència, i que d'aquí a pocs dies en tindrem una resposta molt clara. Veurem si l'estat espanyol supera la prova i veurem quanta democràcia és capaç d'assumir l'estat espanyol.

Dic que ho sabrem d'ací a pocs dies perquè, contra tot allò que seria exigible en un estat democràtic, governants i fiscals ja han avançat quan es produiria la sentència del Tribunal Suprem en el judici contra els nostres companys. I dic, els nostres? No els vostres companys, companys d'escó, de passadís, d'encaixades i de taula de cafè. Els companys de tots i les companyes de tots. I no només això, sinó que en diverses ocasions s'ha vulnerat des de les institucions espanyoles la presumpció d'innocència i s'han sentenciat els acusats en memoràndums i documents oficials. Per exemple, pràcticament tota l'activitat d'Espanya Global es dirigeix a combatre l'independentisme i, de passada, culpabilitzar els nostres companys.

I, sobretot, m'interessava fer-vos una pregunta: Què us fa por? Per què temeu la democràcia? Per què no defenseu allò que voleu amb la paraula i la raó, en lloc de la força i l'amenaça?

Jo volia demanar-vos que deixéssiu el Codi penal fora d'aquesta casa de la paraula i del diàleg. Que fóssiu valents i defenséssiu els vostres arguments i permetéssiu que la ciutadania s'expressés amb claredat en una pregunta directa sobre la independència de Catalunya. Què us fa por, repeteixo? Que no tingueu majoria? Si a totes les vostres intervencions dieu que l'independentisme no és majoritari! Aleshores, quin problema hi ha? Per què no ens feu callar uns quants anys amb un referèndum pactat, vinculant i reconegut com fan els països democràtics? Què s'amaga darrere la vostra por?

Sí, la ciutadania decideix. Aquest estiu hem arribat a sentir de diputades d'aquest Parlament que la ciutadania no pot decidir segons quines qüestions. Però és que aleshores, qui les ha de decidir, si no?

Tot això és el que jo hauria volgut dir-vos en començar el debat. Però dilluns van passar uns fets gravíssims a Catalunya i cal que comencem el debat aquí, justament aquí, en aquest punt precís.

Ahir li enviava una carta al president en funcions del govern espanyol en què li explicava el següent:

“Aquest dilluns ens vam despertar a Catalunya amb el soroll dels cops de porta de la Guàrdia Civil a casa de ciutadans compromesos amb la seva societat. Ens vam despertar també amb un comunicat de la Guàrdia Civil que informava d’unes detencions que es feien amb caràcter preventiu i amb l’objectiu de buscar proves incriminatòries. La delegada del seu Govern a Catalunya, la senyora Teresa Cunillera, informava d’unes ‘detencions preventives’ que no haurien de ser possibles en un veritable Estat de Dret. Fins a nou persones van ser detingudes i acusades de terrorisme, -dos d’elles ja en llibertat acusades de pertànyer a una banda terrorista-, en una operació judicial-policiaca-mediàtica que feia saltar tots els principis de la presumpció d’innocència (contra la directiva europea 2016/343) i que servia per inventar un fals relat de violència a Catalunya. Així com veiem amb preocupació que no s’estigui aplicant l’informe del Grup de Treball de Detenció Arbitrària de Nacions Unides.”.

La resposta d’aquest Parlament hauria de ser que a Catalunya volem basar tota l’actuació de les administracions públiques en el respecte escrupolós dels drets humans, civils i polítics, individuals i col·lectius. Aquesta ha estat i aquesta serà sempre la nostra resposta. Radicalitat democràtica, drets humans, socials i polítics i republicanisme. No marxarem mai d’aquí.

Ho he defensat a bastament en aquesta cambra i ho torno a repetir: el moviment independentista ha estat, és i serà un moviment pacífic i no violent que busca assolir la independència del nostre país sempre per mitjans democràtics.

I trobo intolerable que, de nou, altra vegada, es vulgui criminalitzar el moviment independentista, acusant-lo, ja no només de rebel, sinó de terrorista.

“Quan el debat està perdut, la calúmia és l’arma del perdedor”, s’atribueix a Sòcrates.

Passo per alt els insults que he rebut d’algunes diputades i diputats d’aquest Parlament, perquè de tan baixos i grollers no vull aturar-m’hi ni un segon. Però no permetré mai, mai, que es vulgui associar un moviment radicalment democràtic amb el terrorisme. No ho permetré mai.

Estem farts d'amenaçes i que s'entri a les cases dels catalans de matinada. I si el que pretenien és atemorir-nos, els contesto amb uns versos del poeta rus Òssip Mandelstam:

“Perquè l'esclau és lliure, havent vençut la por,/ i en molta quantitat tenim guardada/
en graners frescos i en pregons dipòsits/ la grana de la fe, plena i sagrada”

Però per sort, som milers, som milions, els qui seguim i seguirem defensant l'apoderament ciutadà i la defensa dels drets i les llibertats de tothom. I tanmateix, quina llàstima aquest silenci clamorós a l'estat espanyol dels seus partits polítics. On és ara l'amic espanyol dels drets i les llibertats dels catalans, quan més el necessitem?

Som al Debat de l'Estat de la Nació. Sí, aquella nació que tan bé Rubert de Ventós va descriure en el preàmbul de l'Estatut, votat pel 90% de la cambra (inclosos el PSC i l'aleshores ICV) i que el ribot del senyor Guerra es va endur, primer, per endavant i després el TC es va encarregar de sepultar.

Però és evident, segur que passarà, que la greu crisi constitucional a Espanya sobrevolarà també el debat.

I és probable que alguns de vosaltres em parleu d'inestabilitat, desgovern i no sé quantes coses més que determinats mitjans insisteixen interessadament a veure a Catalunya. I sabeu què? Que quan algú em parli d'inestabilitat institucional a Catalunya m'arrencarà un ample somriure.

A Catalunya hi ha un Govern format per diferents partits des del 2012. Entre el 2003 i el 2010 també n'hi va haver. I en els primers governs després d'allò que es ve anomenant Transició i que caldria anomenar amb més precisió 'Transacció', també hi va haver experiències de pacte i acord entre partits per a la governabilitat. En canvi, què passa a Espanya? Què passa al Congrés de Diputats que no es puguin posar mai d'acord si no és per defensar la unitat d'Espanya? Per què no hi ha hagut cap govern de coalició a Espanya des del franquisme? Jo em pregunto qui és que té dificultats reals amb la cultura del pacte i de l'acord. Qui és que té al·lèrgia d'entendre's amb aquell que és diferent?

Per què hi ha un president de govern a Espanya que diu que no podria dormir si hi hagués ministres d'altres partits que no fossin el seu? A Catalunya no hauríem dormit durant molts anys els responsable dels governs. Diria que no és precisament un cant a la tolerància i l'acceptació de la diferència, això que passa a Madrid. I. és clar, no ens ha d'estranyar com reacciona la política espanyola quan a Catalunya volem decidir el nostre futur de manera pacífica i democràtica.

Us deia en començar que vivim un problema greu en els principis bàsics de separació de poders, i de neutralitat del poder judicial, una garantia de transparència i bon funcionament democràtic.

Ho hem dit en altres ocasions: la premsa és enemiga del rigor. I sembla que alguns jutges tenen pressa per desfer la paraula de la ciutadania quan aquesta no els agrada. Impedeixen investidures de presidents legítims, suspensen diputats completament legítims i legals escollits pel poble, empresonen governs o els envien a l'exili... És ben clar que els defensors de la unitat d'Espanya imposen als tribunals allò que no aconsegueixen democràticament a les urnes.

Permeteu-me una referència personal. Soc aquí, el meu judici s'ha ajornat (tot i que sembla que ja en tinc un altre al damunt). Però vaja, quina casualitat!, no es farà fins una setmana després de les eleccions espanyoles que s'han de repetir per la inestabilitat de Pedro Sánchez i la fallida del govern socialista a Espanya. Ja és casualitat, oi, que decideixin ajornar-lo gairebé dos mesos després d'haver fet una cursa com s'ha vist poques vegades al TSJC —plena d'irregularitats i errors processals— per poder inhabilitar-me com més aviat millor? Ara no interessa que el meu judici es produeixi just abans de les eleccions?

Quin escàndol tot plegat, estimades diputades i estimats diputats. Que trist, tot plegat.

És aquest mateix afany d'enterrar la voluntat popular majoritària a Catalunya que fa que no hi hagi interlocutors a la taula del diàleg. Des que vam ajudar a fer caure el Govern de Mariano Rajoy, el govern més corrupte d'Europa, hem estat asseguts a la taula del diàleg esperant respostes i fent propostes. Els primers mesos del mandat de Pedro Sánchez va semblar que es feia algun gest tímid. Però aviat vam comprovar que tot era tàctica i càlcul. Que no hi havia un veritable compromís amb el diàleg.

El cert és que el president Sánchez va reconèixer en la primera reunió que vam fer a La Moncloa que hi havia un conflicte polític que tan sols es podia resoldre realment per vies polítiques. És per això que vam seure a parlar. I a Pedralbes vam arribar a parlar de "seguretat jurídica", sense esmentar la Constitució. Per això vam establir una comissió d'exploració del diàleg. La nostra proposta de resoldre la qüestió amb un referèndum sobre la independència pactat, vinculant i reconegut internacionalment no va tenir mai una contraproposta. La seva part del full de diàleg, la part del full de diàleg que havia d'omplir el Govern espanyol sempre va quedar en blanc. Mai cap proposta. No n'hem sentit cap encara ara, malgrat ser el problema més gros que té el president Sánchez damunt la taula. Cap proposta concreta, en un any i mig.

Entenem perfectament la seva estratègia. Ens diuen que no podem decidir sols, però tampoc no compareixen a la negociació. Però s'equivoquen: es pensen que la ciutadania de Catalunya és com un ramat d'ovelles, com irònicament el conseller

Turull recordava als membres del Tribunal Suprem. I, si alguna cosa ens han demostrat aquests anys, és que l'apoderament ciutadà dels catalans és absolut. I que no estan disposats a combregar amb rodes de molí.

Sabeu? La voluntat democràtica és com l'aigua, que sempre acaba trobant el camí per arribar al mar. Per molts obstacles que se li posi, aquest poble acabarà trobant la manera de fer realitat la seva voluntat. I aquest és el meu compromís com a president. Us ho he dit al començar, de fet, afirmo que és la meva obligació, com hauria de ser l'obligació de tot demòcrata: fer possible que es compleixi allò que demana la ciutadania. I així ho faré. No en tinguin cap dubte.

La manca d'interlocutors al govern espanyol per al diàleg democràtic queda encara més perjudicada per aquest desgovern que ens aboca a eleccions cada dos per tres. Les eleccions espanyoles han estat el resultat del fracàs, de la inestabilitat i de la fallida política d'aquests últims anys. Només des que soc president de la Generalitat, ja vaig pel camí de la tercera legislatura espanyola, he vist passar dos presidents de govern d'Espanya i s'ha votat una moció de censura. Senyores i senyors, Déu n'hi do.

No sé si quan escriguem en les nostres velleses les memòries polítiques algú ens arribarà a creure mai que tot això passava a Espanya en menys d'un any i mig.

Aquesta inestabilitat, que acaba comportant una deslleialtat institucional amb els ciutadans de Catalunya, ens porta a una situació de setge econòmic constant, d'absència de recursos per als serveis bàsics, de manca d'inversions estratègiques per a l'activitat econòmica i empresarial, a la infradotació de serveis que havien de ser finançats a parts iguals... Som l'objectiu d'un d'ofec polític, crec que això ha quedat molt clar des del 27 d'octubre, però també d'un ofec econòmic descarat i gens dissimulat. I, tanmateix, és gràcies a la resistència, el sobreesforç, la vitalitat i l'emprenedoria del país que aconseguim superar aquesta situació.

Hem viscut fa poc un cas recent amb les bestretes. Ha estat un autèntic exemple del principi de l'engany rere l'engany". Ministres que afirmaven tenir informes que no tenien; xantatges perquè "fins que no hi hagués govern" no podrem pagar; i ara, de sobte, apareix l'escletxa, oh miracle!, en començar precisament la campanya electoral...

La pregunta que a mi no em deixa dormir a les nits és: quin potencial no tindria aquest país si es deslliurés d'aquests obstacles per al seu progrés? Què no seríem capaços de fer i com podrien ser els serveis públics sense aquesta motxilla feixuga que ens voleu fer portar els defensors de l'Espanya eterna?

Acabo aquest primer bloc de la meva intervenció, amb unes reflexions que va escriure el senyor Ramin Jahanbegloo, director del Centre Mahatma Gandhi per la Pau de la Universitat Global de Jindal, publicat fa uns mesos en un diari de Catalunya:

“La primera característica constitutiva de la independència catalana és prioritzar el que els catalans decideixen per si mateixos, per sobre del que se’ls imposa des de fora de Catalunya”. I continuava: “Com a tal, la lluita per la independència de Catalunya és, sens dubte, una lluita per la llibertat de consciència i la dignitat moral dels catalans de ser acceptats com la font de les seves pròpies lleis. Si aquest és el cas, per tant, els catalans no són simples servidors del govern espanyol ni súbdits de la monarquia, sinó l’encarnació exemplar d’una república autònoma.

Per descomptat, -continua- l’esperit de Catalunya no es pot reduir a una simple demanda d’autonomia. També és una forma d’humanisme cívic que no té la finalitat de servir la Constitució espanyola, sinó d’assumir la responsabilitat del benestar dels catalans. El concepte de responsabilitat és important perquè demostra fins a quin punt la lluita per la independència a Catalunya ha permès als catalans entrar en la maduresa política”.

I Ramin Jahanbegloo acabava destacant tres idees sobre l’esperit d’independència de Catalunya: la tolerància constructiva, un esperit polític crític i la convivència entre el jo i l’altre.

Penso que ens aquestes paraules, en aquestes grans idees i reflexions, es dona el punt exacte on ens trobem, l’autèntic estat de la nació, en aquest 25 de setembre de 2019.

Malgrat els entrebancs que suposa gestionar un enormement complicat context polític com el que vivim, aquest Govern governa i centra la seva acció en l’objectiu prioritari de garantir els millors serveis públics per a la ciutadania del país. No és incompatible, ans al contrari, i ho venim demostrant, basar l’acció política en assolir la independència de Catalunya i, alhora, gestionar amb rigor i passió les competències que tenim en l’actual marc legal (per cert, un marc legal que no és el que els ciutadans de Catalunya van votar, sinó el que un Tribunal va disposar).

Em podria detenir a detallar-los les principals línies d’actuació fetes durant els darrers mesos, però per a això els remeto al diari de sessions que recull la intervenció que vaig fer el passat 24 de juliol amb motiu del Ple convocat per parlar de la “Catalunya real”, (com si n’existís una altra), i on els recordo que vaig enumerar de manera detallada més de 250 actuacions que definien el balanç del primer any de Govern d’aquesta XII legislatura. Crec que, sincerament, repetir-les seria excessiu. I és probable que en aquest punt hi coincidim tots. Ara que, si vostès ho volen, no tinc cap inconvenient a repetir el discurs de juliol.

Per això, avui em centraré a destacar algunes de les principals línies de treball que ens ocupen i ens ocuparan durant els propers mesos. I ho faré utilitzant l'esquema dels àmbits de treball en què vam estructurar el Pla de Govern de la legislatura.

País reactivat. Recuperació de les institucions després del 155 i dinamització econòmica després de la crisi

Recuperació de les institucions

- Ara fa poc més d'un any recuperàvem les nostres institucions després de la paràlisi que va representar el 155. Va ser un inici de legislatura complex. L'afectació de l'aplicació de l'article 155 en l'acció de govern i en les institucions del país va ser molt important, tal com va quedar palès en l'informe elaborat pel Comissionat de la Presidència per al Desplegament de l'Autogovern. S'ha treballat de valent per conèixer i analitzar a fons totes les afectacions amb la intenció de poder restituir i recuperar l'activitat perduda de govern i reduir l'impacte que aquelles afectacions van tenir en la ciutadania.
- També una part important de les institucions catalanes amb reconeixement estatutari, considerades fonamentals per al desplegament de l'autogovern de Catalunya, tenen afectacions en els seus òrgans de govern, amb membres pendents de renovació, prorrogats o vacants. Per poder legitimar les nostres institucions cal que totes elles actuïn amb plenitud, i per això treballem per aconseguir el ple desplegament institucional del país.
- Voldria destacar que davant de l'onada d'impune repressió que estem vivint, i des del compromís amb els drets de tots els ciutadans i ciutadanes de Catalunya, es va crear l'Oficina pels Drets Civils i Polítics, que, al llarg d'aquests mesos, ha tramitat més de 60 denúncies i, ha presentat el Manifest contra les vulneracions de drets de l'1 d'octubre de 2017. A més, ha publicat una cartografia interactiva de la repressió viscuda a Catalunya des que es va iniciar el procés per al referèndum.
- Així mateix, vull agrair als serveis jurídics de la Generalitat tota la tasca empresa davant els tribunals, al costat sempre dels ciutadans que van ser agredits el 1r d'octubre i reclamant tots els danys causats a la ciutadania i a Generalitat per totes les vulneracions de drets i llibertats causades per l'estat espanyol aquests últims anys.

Recuperació econòmica després de la crisi i el 155

- El 2018 l'economia catalana va créixer un 2,6%, 7 dècimes per sobre de la zona euro, en el que és el 5è any de creixement ininterromput. En el primer i segon trimestres de 2019, que ja hem tancat, el creixement ha estat del 2% respecte de fa un any, unes xifres lleugerament superiors al creixement del darrer trimestre del 2018. L'economia catalana, per tant, sembla estabilitzada en el 2% i es preveu que aquesta sigui la xifra en què creixem el 2019 i també el 2020 amb els estudis de la Cambra de Comerç de Barcelona. Entrem en una fase més madura del cicle econòmic, en què el creixement de l'economia catalana va convergint cap al seu valor potencial o de llarg termini. Més enllà del creixement del PIB, cal destacar que, el 2018, el PIB per habitant en termes reals de Catalunya ha recuperat el nivell previ a la crisi.
- Malgrat l'afebliment del comerç mundial el 2018, l'economia catalana ha continuat augmentant el seu grau d'integració. La manca de dinamisme dels nostres principals socis comercials (com ara Alemanya) va condicionar l'evolució de les exportacions catalanes a l'estranger el 2018, que van moderar el seu creixement fins a un 1,1%. Tot i això, si ampliem l'horitzó temporal, és remarcable el fet que les exportacions (en termes reals) hagin augmentat un 72,8% entre els anys 2009 i 2018. El primer semestre del 2019, els indicadors de comerç exterior recuperen dinamisme i les exportacions creixen un 2% respecte de l'any passat: les principals branques d'exportació tenen creixements positius, excepte el sector de l'automòbil. No obstant això, i no és un discurs triomfalista, però sí amb dades contrastades que sempre hem de posar sobre la taula, haurem d'estar amatents a aquestes xifres en els propers mesos, ja que hi ha senyals que les tensions comercials entre els EUA i la Xina comencen a tenir un impacte significatiu sobre l'economia mundial, com també està contribuint a augmentar la incertesa global i el desenllaç del Brexit.
- Quant a la inversió estrangera, si analitzem períodes quinquennals, tal i com recomanen els experts, s'observa com ha anat augmentant al llarg dels anys. La inversió bruta estrangera productiva en el període 2014-2018 ha crescut un 45% respecte de la mitjana dels anys 2009-2013. En qualsevol cas, si s'observa el primer semestre de 2019, la inversió estrangera ha crescut un 16% interanual, segons dades oficials del Ministeri d'Indústria, Comerç i Turisme, mentre que en el conjunt de l'estat ha caigut un 63,1%. 16% de creixement a Catalunya i caiguda del 63% a Espanya.
- Pel que fa al mercat de treball, són 6 anys consecutius de reducció interanual de la taxa d'atur i una mica més de 5 anys i mig de creixement de la població ocupada. La taxa d'atur del 2018 va ser de l'11,5%, gairebé dos punts menys que el 2017, gairebé 12 punts menys que el 2013. Fins a aquest extrem la societat catalana ha reconduït una situació que semblava veritablement espantosa l'any 2013, arribant

aquestes xifres d'atur del 23%. L'any passat, repeteixo, 11,5%. Però és que en el segon trimestre de 2019 s'ha situat en un 11,2%, la taxa d'atur més baixa en un segon trimestre des de 2008, i gairebé 3 punts menys que la mitjana espanyola (14%). Aquestes són les xifres reals. I això no és fer un discurs triomfalista, sinó posar xifres a sobre de la taula. Això és donar confiança al món empresarial. I confio que en el debat que tindrem amb la resta de grups de la Cambra es reconegui la situació actual econòmica a Catalunya, que és la situació d'un país a punt, d'un país en marxa i d'un país que progressa.

- Seguim consolidant el nombre d'empreses a Catalunya, que s'ha recuperat després de la forta sotragada derivada de la crisi. Fins i tot l'any passat vam superar (tant pel que fa a les empreses amb establiment a Catalunya, com a les que hi tenen la seu social) les xifres del 2010. En el primer semestre de 2019 s'han creat 10.243 societats mercantils, un 3,3% més que el mateix període de 2018, fet que torna a contrastar amb les dades estatals, on les creacions disminueixen un 1,8%.
- Insisteixo, malgrat aquestes bones xifres, segueixen havent-hi molts espais de millora, especialment pel que fa a alguns dels indicadors de benestar i progrés social, i que indiquen que el creixement econòmic no es trasllada completament a les llars catalanes, que segueixen mostrant debilitats. Tot i que la desigualtat de renda ha disminuït el 2018, altres indicadors com els de privació material severa o la taxa de pobresa en el treball han empitjorat. En aquest sentit, els pressupostos per al 2020 tenen el repte d'intentar pal·liar i revertir aquesta situació, tot impulsant una societat inclusiva, on tothom pugui tenir l'oportunitat de progressar d'acord amb les seves aspiracions i anhels, i on la sostenibilitat, en sentit ampli, sigui un valor compartit.

País d'igualtat i equitat. És a dir, avançar en l'objectiu que ningú es quedi enrere en la capacitat de tirar endavant el seu projecte de vida a Catalunya

Afers socials i famílies

Apoderar les persones i garantir la seva integració és un dels pilars bàsics d'aquest Govern. Per això volem un model que redueixi el temps d'institucionalització, que cerqui la descronificació de les situacions de vulnerabilitat, que reforci els aspectes preventius i de serveis primaris, i garanteixi la llibertat per tal que cada persona pugui portar a terme el seu projecte vital amb justícia i igualtat social. Per això,

- Estem treballant en el nou Pla estratègic de serveis socials 2020-2024, les quatre prioritats estratègiques del qual són assegurar la cobertura de les necessitats

bàsiques, el suport emocional i l'acompanyament al cicle vital, la prevenció i el suport a les famílies amb necessitats especials, així com els usos del temps i la conciliació.

- Seguirem amb els treballs que han de culminar amb el Pacte Nacional per als drets de les persones amb discapacitat, un cop ja hem avançat força i hem creat la Taula institucional i els grups de treball, amb l'objectiu de poder presentar les conclusions els propers mesos. I el Pacte, l'estiu del 2020.
- Estem treballant en un nou Decret del Codi d'Accessibilitat, que ja ha passat el tràmit de consulta pública, que ha de permetre garantir l'accessibilitat de les persones amb discapacitat als sectors clau de la societat, com ara l'urbanisme, l'edificació, el transport i la comunicació, cultura, mitjans de comunicació, educació, etc. Realment un codi importantíssim que agafa com a models els codis promulgats per les Nacions Unides.
- Seguirem treballant per aprovar durant els propers sis mesos la Llei de Concertació Social.
- Estem desplegant el Pla integral per atendre l'acollida dels joves migrats sols, a fi de millorar l'atenció i garantir la seva inclusió social. Aquest Govern ha fet un esforç molt gran, que fem convençuts que cal fer-lo, que un país obert a tothom i que estén la mà als perseguits per les guerres i les injustícies ha de garantir sempre.
- Implementarem una nova eina de càlcul de la inversió pública en infància i adolescència inspirada en una proposta metodològica elaborada per UNICEF, amb la voluntat de conèixer quina és la despesa / inversió que fa el Govern.
- Seguirem treballant per l'aprovació del Pacte Nacional per a la Interculturalitat, que ha de recollir les moltes iniciatives que la nostra societat, les seves entitats, les seves institucions, són capaces de proposar i realitzar per tal d'afavorir que els catalans de diferents orígens ens trobem sempre i a tot arreu. Propostes per reconèixer les aportacions de cadascú i un seguit d'actuacions per reduir les desigualtats i ser un país més inclusiu del que avui som.

Salut

En l'àmbit de la Salut, seguirem posant les bases per garantir la sostenibilitat del nostre sistema sanitari d'aquí a 20 anys mantenint els seus trets característics, universal, públic i de qualitat:

- Desplegarem mitjançant un nou decret la Llei d'universalització de l'assistència sanitària.
- Durant el proper curs, continuarem reforçant l'atenció primària amb el Pla de millora d'equipaments de l'atenció primària amb una inversió de 30 M€ en tres anys (2019-2022) per millorar els CAP.
- A destacar la fita del proper 4 de novembre, en què el Fòrum de Diàleg professional farà públiques les seves conclusions, que permetran treballar sobre bases fermes per oferir solucions operatives en polítiques de planificació i de professionals.
- Treballem en el nou decret llei de llistes d'espera.
 - Catalunya ha millorat en els darrers anys: mentre l'any 2015 un 80% de pacients s'intervenien en el temps estipulat, el 2018 ho aconsegim en un 94%.
 - A més, a Catalunya som capdavanters en les garanties en temps d'accés; garantim més que l'Estat. Per exemple: garantim un temps d'accés per a les intervencions quirúrgiques oncològiques (22 dies, que a Espanya no hi són), o garantim l'accés a les intervencions cardíaques en 90 dies (quan a Espanya són 180 dies).
- En equipaments, hem començat les obres del nou Hospital de Viladecans, que suposarà una inversió de 61 M€, i s'ha aprovat la 1a fase de l'Hospital Joan XXIII de Tarragona amb una inversió de 48,5 M€. També s'han inaugurat la nova smart UCI de Vall d'Hebron, que amb una inversió de 20 M€ atindrà 2.200 pacients a l'any i és la més gran de l'Estat, i el nou Bloc quirúrgic de Bellvitge, amb una inversió de 50 M€, que vaig tenir l'oportunitat de visitar el passat 13 de setembre. Realment són unes instal·lacions magnífiques i que situen l'Hospital de Bellvitge com un dels hospitals capdavanters, no només de l'Estat, sinó també d'Europa.
- Estem treballant en la nova Llei d'addiccions per reduir el consum de tabac i estem amatents a la regulació estatal, a fi de desenvolupar una Llei catalana d'eutanàsia i suïcidi assistit.

Habitatge

Una altra de les línies prioritàries del Govern són les polítiques d'habitatge. Hem treballat sense treva, i seguirem fent-ho, per garantir l'accés a un habitatge digne per a tothom, així com per atendre les necessitats de manteniment de l'habitatge i per evitar el risc d'exclusió social.

- Hem aprovat dos decrets llei per revertir aquesta situació i ara buscarem un major consens per millorar-los. Estenem la mà.
 - Una de les mesures urgents per millorar l'accés a l'habitatge, amb un triple objectiu: fer front al dèficit d'habitatges de protecció pública de lloguer, tenir més instruments per combatre les situacions d'emergència i els desnonaments, i, en tercer lloc, propiciar una moderació dels preus del lloguer dels habitatges lliures.
 - Una altra per fer possible la contenció dels preus del lloguer als barris o ciutats amb falta acreditada d'habitatges assequibles.
- Tramitarem l'Avantprojecte de llei d'arrendament de finques urbanes, que incorporarà el mecanisme per a la limitació dels preus esmentat anteriorment, i que ampliarà la regulació a la resta d'aspectes relacionats amb el lloguer d'habitatges.
- Som a la part final de la tramitació del Pla Territorial Sectorial de l'Habitatge com a full de ruta de la política d'habitatge per als propers anys. Es fixa com a principal objectiu garantir que totes les noves llars que es formaran en els 15 anys següents a la seva aprovació, la majoria de les quals seran de persones joves, puguin accedir a un habitatge digne i adequat en termes de preu, localització, règim de tinença, superfície, i estat de conservació. Així com incrementar el lloguer social a Catalunya fins al 5% dels habitatges principals.
- Seguirem ampliant el parc públic d'habitatge social de la Generalitat, per mitjà de l'exercici del tanteig i retracte. S'ha arribat als 2.286 habitatges incorporats al parc a través d'aquesta via des de finals de 2015, fet que ha permès superar els 20.000 habitatges administrats per l'Agència de l'Habitatge de Catalunya a tot el territori. En tres anys i mig, hem augmentat en 3.000 habitatges el parc públic gestionat per la Generalitat.
- L'Incasòl preveu construir 638 habitatges de lloguer assequible fins al 2020 i també generar sòl residencial per acollir més de 2.100 habitatges potencials.

Igualtat dones-homes

Hem parlat d'afers socials, de salut, d'habitatge, però, si em deixen esmentar un treball que el Govern ha abordat de forma transversal, els diria que ha estat la igualtat entre dones i homes i la lluita contra la violència masclista.

- Aplicarem el Pla estratègic de polítiques d'igualtat de gènere 2019-2022, amb més de 326 actuacions a desplegar els propers anys i al voltant de 73 M€ per a l'any 2019.
- Desplegarem el Pla STEMcat, aprovat tot just fa una setmana, que ha d'atreure més dones cap a les vocacions científiques, tecnològiques, en enginyeria i matemàtiques.
- Reforçarem la perspectiva de gènere en molts àmbits (salut, món rural i marítim, sistema penitenciari)
 - En el marc del nou Decret Llei de llistes d'espera, garantirem un màxim de 180 dies per a la reconstrucció de mama després d'un càncer.

La voluntat de lluitar contra la xacra de la violència masclista per part del Govern és determinada i absoluta, i en aquest punt és indispensable posar en relleu la necessitat d'arribar a un compromís polític per portar a terme el "Pacte Nacional Per la Violència Masclista", en el qual portem temps treballant.

- Després de posar en marxa el Protocol de seguretat contra les violències sexuals en entorns d'oci, ara treballarem en el seu desplegament i la seva aplicació per part de les entitats públiques i privades que incideixen en les activitats d'oci.
- Desplegarem el II Programa d'intervenció integral contra la violència masclista 2019-2022, que posa de manifest la voluntat del Govern de prioritzar l'atenció a les víctimes.

La cultura com a eina de cohesió

Entenem la cultura com un dret universal i fonamental i com un pilar clau de l'Estat del benestar, com ho són la salut o l'educació. I posem l'accent en la seva capacitat transformadora, perquè millora la cohesió social i s'expressa des d'una perspectiva transversal i pròxima. Per això:

- Hem constituït, amb les quatre diputacions, la Mancomunitat Cultural de Catalunya: perquè creiem en el lema de "gestionar junts per gestionar millor" i fixar estratègies de país en àmbits culturals.
- Tirem endavant el Pla Estratègic del MNAC i la seva ampliació, la proposta de fusió del Museu d'Història i del d'Arqueologia, prevista al Pla de Museus 2030, i el foment dels museus com a eines de coneixement.

- Posarem en marxa una nova línia d'impuls i ajuts a projectes d'inclusió social a través de la cultura. A més, continuem donant suport a iniciatives molt consolidades com els programes "ApropaCultura".
- Consolidarem i estendrem a tota la xarxa el nou curs oral de català per a persones no alfabetitzades "Ep! Escolta i parla".
- Properament, tindrem en marxa la Biblioteca digital de la Generalitat, el carnet únic i el catàleg unificat de biblioteques, eines estratègiques que treballen en la línia d'optimitzar recursos i compartir informació i coneixement.
- També hem recuperat, a partir de millores en la gestió, els imports de la taxa audiovisual perduts arran de la sentència del Tribunal Constitucional per continuar i incrementar la nostra aposta per aquest sector clau en el consum cultural del moment que vivim.
- Som conscients –i diria que dolorosament conscients- que cal fer un esforç pressupostari per anar acostant la inversió per habitant en cultura als estàndards dels països més avançats. Ho hem d'entendre així, La cultura és l'ànima del país, la millor eina d'integració i un gran actiu per crear feina de qualitat i per projectar-nos a l'exterior. Per això, els avanços que en el projecte de pressupost aquesta serà una de les prioritats.
- En aquesta línia, aquest mes de setembre, el Govern ha presentat la primera convocatòria de fons FEDER destinada exclusivament a Cultura, que posa 27 M€ a disposició dels equipaments, que permetrà tornar a invertir en equipaments amb moltes necessitats com museus, teatres o edificis patrimonials de primera línia.

País preparat per als reptes futurs. *Situar Catalunya com a pol de coneixement, formació, innovació i lideratge en el canvi tecnològic per a la millora de les condicions de vida*

Polítiques educatives

Juntament amb el conseller d'Educació, el primer dia de curs vaig visitar l'escola Torre de la Miranda de Cornellà i vaig ser testimoni que l'inici del nou curs escolar es desenvolupava amb total normalitat. I no només a l'escola de Cornellà, sinó en el global català de més de milió i mig d'alumnes i de 72.535 docents.

- Aquest nou curs hem augmentat en 670 places la plantilla de professorat, tot i tenir 3.000 alumnes menys i els pressupostos prorrogats, però calia fer-ho, perquè en educació també ens hi juguem el futur del país.
- La nostra prioritat és construir un model educatiu inclusiu basat en l'equitat, la qualitat i la innovació. Aquesta és la legislatura del Pacte contra la Segregació, un consens necessari per poder assolir un sistema educatiu que combati la segregació escolar.
- Aquest curs incorporem 209 professionals dedicats a escola inclusiva per contribuir a atendre millor l'alumnat.
- En aquesta mateixa línia, estem treballant per tenir a punt dos decrets de cara a l'inici del curs 2020-2021, el decret d'admissió d'alumnes i el de concerts educatius.
- Convocarem 3.155 places de personal docent, per tal d'estabilitzar plantilles i reduir la interinitat i arribar d'aquí cinc anys a un 8%-10% d'interinatges.
- Aquest curs, per primer cop, estenem a tots els centres de secundària accions obligatòries de servei comunitari. Fins ara s'havia implantat al 65% dels centres.
- Impulsarem deu debats per afrontar els principals reptes educatius del país, perquè a aquest país li agrada debatre sobre la seva educació, tres d'ells durant aquest mateix curs: l'horari i calendari escolar, la reforma de l'educació postobligatòria, i la formació i itinerari professional del professorat, ja que es consideren els més urgents.
- Pel que fa als estudis postobligatoris, aquest curs implantem un batxillerat més flexible de tres anys combinat amb un cicle formatiu de grau mitjà.

Pel que fa a la Formació Professional, el Govern i els diferents actors implicats hem posat les bases per poder donar resposta als seus principals reptes, que es reflecteixen en el Document de Bases de l'Estratègia Catalana de Formació i la Qualificació Professionals de Catalunya (2020-2030) aprovat el passat mes de juliol. D'aquestes accions destaca:

- El desplegament del model d'FP dual, que es preveu que ja en aquest curs arribi a prop d'un 21% de l'alumnat de segon curs d'FP dual. Això representa uns 9.000 alumnes.
- L'impuls dels centres d'FP integral, com a centres d'innovació i desenvolupament relacionats amb les necessitats de formació.

- La posada en marxa de l'Agència Pública de Formació i Qualificació Professionals de Catalunya, que serà l'encarregada d'impulsar la transformació del Sistema de Formació i Qualificació Professionals de Catalunya.

Treball

És que el treball és on podem fer la millor política social.

Per això, el Govern vol focalitzar les seves polítiques per aconseguir que el mercat laboral català generi ocupació i de qualitat per a tothom. La fita ja no és només reduir l'atur -2013 23% llarg percentatge d'atur i enguany acabarem amb a l'11% i poc- i això seguirà reduint-se. Però ara ens hem de centrar a generar ocupació i ocupació de qualitat. Portem 24 trimestres consecutius de reducció interanual de l'atur i 23 trimestres consecutius de creixement interanual de la població ocupada. Ara hem d'aconseguir un mercat de treball que ofereixi una ocupació que permeti a les persones, a totes les persones, portar una vida digna.

I això aquest Govern ho ha de fer sense tenir la capacitat legislativa per derogar les reformes laborals que voldria o poder fer lleis que voldria i que s'adaptessin a les necessitats del mercat laboral català. Però les eines que tenim les utilitzarem al màxim.

- Presentarem el resultat del càlcul del Salari mínim de referència català, per iniciar tot seguit les converses per arribar a un acord estratègic amb els agents socials i econòmics per establir un SMR adequat a la productivitat i al cost de la vida a Catalunya: el SMR-Cat.
- Seguirem desplegant la Renda Garantida de Ciutadania:
 - Dos anys després de la seva posada en marxa, la RGC ja té més de 124.000 beneficiaris, un 16% més que el setembre de 2017 i gairebé el doble que l'antiga Renda Mínima d'Inserció.
 - Ara iniciem la tercera fase de desplegament, que culminarà l'1 d'abril de 2020, quan es doni l'equiparació definitiva del llindar d'accés i de l'import de la prestació al 100% de l'IRSC, fet que permetrà arribar a més persones.
- Adaptarem les polítiques d'ocupació actives a les necessitats reals de cada territori, d'acord amb el Decret de desplegament de concertació territorial de polítiques d'ocupació del SOC, recentment aprovat.

- Hem donat un nou impuls a la Formació Professional d'Automoció de Martorell, que serà un centre integral amb l'objectiu de consolidar la competitivitat del sector de l'automoció envers altres regions, amb la previsió d'acollir 1.500 alumnes diaris a partir del 2020. És un tema que havia quedat encallat des de feia més de 5 anys i que hem aconseguit posar ja en marxa. I les xifres demostren la importància de fer-ho.
- En la lluita contra l'atur juvenil: seguirem desplegant la figura del Referent d'Ocupació Juvenil i hem aprovat una línia de 6 M€ per fomentar l'autoocupació juvenil per als anys 2019 i 2020.
- I, en els propers mesos, volem treballar per tenir un Acord de bases en el Consell de Relacions Laborals sobre el model del marc català de relacions laborals.

Teixit productiu

Jo vinc del món de l'empresa i vaig estar treballant 18 anys en una empresa. I crec que hem de donar suport a les nostres empreses. Hem de donar suport al nostre teixit productiu per atreure talent i crear nous llocs de treball, consolidar el que tenim, atreure noves empreses, generar el teixit productiu del futur, consolidar noves oportunitats laborals. Crear riquesa en aquest país a través de les empreses. I necessitem aquesta riquesa per poder-la redistribuir, per poder fer les polítiques ambicioses que volem fer.

Per això:

- Seguirem desplegant el Pacte Nacional per la Indústria, amb un horitzó 2020, i que en el seu equador ja ha aconseguit una execució pressupostària de 796 M€, un 43,4% del total pressupostat.
- Estem preparant el Programa Indústria 4.0, que posarà a l'abast de les empreses tot un conjunt de serveis, programes, accés a infraestructures i actuacions d'abast local, nacional i internacional per acompanyar-les en aquest procés de transformació tecnològica.
- També estem posant en marxa l'Oficina Tècnica de Barreres a l'Exportació, una finestra única d'informació de valor afegit per a les empreses que minimitzi l'impacte de les barreres que aquestes troben en els seus processos de sortida a l'exterior.
- Seguirem reforçant l'ICF com a banc públic d'inversió, orientat al nostre teixit productiu. En el primer semestre d'aquest any, s'han finançat 812 empreses i entitats per 286 M€, un 34% més que el primer semestre del 2018. El 98% dels

projectes finançats corresponen a pimes i autònoms, dos segments fonamentals de la nostra economia.

- Aprovarem el Decret sobre l'activitat de guia de turisme de Catalunya.
- En matèria comercial, seguim avançant en l'elaboració de l'Avantprojecte de Llei de les àrees de promoció econòmica urbana (APEU), i que volem aprovar en aquest nou curs; en l'Agenda Comerç 20/21 que ha de marcar les línies mestres del sector, i en la creació de l'Agència Catalana de Comerç, Artesania i Moda, a fi que les polítiques de promoció siguin tan àgils com sigui possible.
- Finalment, aviat presentarem el projecte de Llei de facilitació de l'activitat econòmica, a la vegada que seguim desplegant el Pla de Finestreta Única Empresarial 2019-2021, esperant que finalment, després d'anys de treball, l'Ajuntament de Barcelona entri a formar-ne part.

Polítiques digitals

Internet ha canviat les nostres vides. Catalunya s'ha convertit en un dels principals hubs digitals d'Europa. Ara estem entrant en una segona fase d'aquesta revolució digital, on la 5G, la intel·ligència artificial (IA), la Blockchain o el Big Data canviaran el nostre sistema productiu, econòmic i social per sempre. Per això, ens hem proposat desenvolupar una autèntica agenda digital que permeti situar Catalunya com un dels líders d'aquesta revolució. A través dels següents projectes:

- Estem treballant en el nou model d'identitat digital, l'"IdentiCAT", que vam presentar fa tot just unes setmanes. Catalunya es convertirà en el primer país en què el ciutadà és propietari, gestor i custodi exclusiu de la seva identitat i de les seves dades.
- Estem elaborant la Carta catalana per als drets i les responsabilitats digitals, de la qual vam presentar la primera proposta el juny, i ara seguirem treballant, un cop aquest 15 de setembre hagi finalitzat el procés participatiu obert a la ciutadania.
- Aquest mateix matí, el Govern ha aprovat el Programa Digital Talent per generar, retenir i atreure talent digital a Catalunya i donar suport al sector digital.
- Estem elaborant l'Estratègia d'intel·ligència artificial de Catalunya, a partir d'un document de bases i un procés participatiu que tancarem a meitat d'octubre.
- En un termini breu, presentarem l'Estratègia de ciberseguretat de la Generalitat de Catalunya 2019-2022, a la vegada que hem de posar en marxa l'Agència de

Ciberseguretat de Catalunya, dos elements indispensables a l'hora d'enfortir les polítiques de ciberseguretat, clau en el món que ens ha tocat viure.

- I seguim impulsant, prioritat absoluta d'aquest Govern, el pla per fer arribar la Fibra Òptica a tot el país.

Sistema de coneixement

El sistema de coneixement de Catalunya, universitats, centres de recerca, hospitals, infraestructures de recerca, es consolida any a any com un dels de més qualitat i més competitiu del Sud d'Europa. Dues xifres per demostrar-ho:

- Catalunya és el desè país d'Europa amb més universitats entre les millors del continent.
- Som el segon país d'Europa en captació de recursos de l'European Research Council per milió d'habitants (desè en termes absoluts, malgrat ser el 16% de població), només superats per Holanda.

Però aquí, més que en cap altre lloc, no ens podem aturar. Hem de seguir per continuar millorant la qualitat i la competitivitat en la generació de coneixement:

- Estem articulant, a través d'un gran acord de país, en el qual intervinguin tots els agents compromesos, el Pacte Nacional per a la Societat del Coneixement, del qual es va constituir el consell consultiu el passat divendres.
- Hem aprovat la rebaixa dels preus universitaris, perquè els alumnes provinents dels nous graus de 180 crèdits puguin gaudir del primer curs de màster al preu del grau que han cursat. Era un dels compromisos del Govern i l'hem pogut executar, malgrat no disposar encara de pressupost.
- La nostra idea és seguir aprofundint en les polítiques d'equitat,
 - Rebaixant també en un 30% el preu de la matrícula per als estudiants situats en les rendes familiars dels trams 3, 4 i 5 del model de preus per renda.
 - I iniciant una política de beques salari.
- Pel que fa a la política de professorat, el Govern de la Generalitat, està intentant revertir els greus efectes que per a les nostres universitats va tenir la imposició per

part del Gobierno de España de la taxa de reposició, que va arribar a ser del 0% el 2012, del 10% el 2013 i el 2014 i del 50% el 2015.

- També estem elaborant l'Avantprojecte de la Llei de la Ciència de Catalunya, que ha de permetre tenir el màxim rang legal previst a la política científica catalana.
- I tot això està sent reconegut a nivell europeu. Aquesta política per a les grans infraestructures ha tingut també un suport europeu decisiu amb l'elecció per part de la Comissió Europea del Barcelona Supercomputing Center per acollir un dels tres supercomputadors d'alta capacitat europeus, els Marenostrum 5, que implicarà una inversió de la Unió Europea al voltant dels 100 milions d'euros.

Insisteixo, tot plegat amb l'objectiu de consolidar Catalunya com a pol de referència europeu i mundial en l'àmbit del coneixement.

Durant aquest setembre, he tingut l'oportunitat de visitar grans projectes de país, on Catalunya pot despuntar. He pogut visitar el Sincrotró i el Parc Alba a Cerdanyola, els nous projectes de l'Hospitalet (1,7 Places Europa – Hospital duran Reynals i Hospital Bellvitge) o l'empresa distingida amb el premi Innovació PIMEC 2019 a Barberà del Vallès, que està exportant a 12 països i que aspira a doblar la seva facturació. Tres mostres de la realitat i del futur de Catalunya en la revolució del coneixement.

País viu. Omplir les comarques de vida i d'oportunitats per a tothom, a la recerca de l'equilibri territorial i la sostenibilitat

País viu: món local

Tenim un país viu, ple de vitalitat, però que pateix també d'alguns dels mals de les societats modernes: l'envelliment i el despoblament i que deixa territoris sense activitat i amb dificultats per garantir el seu futur. Sovint coincidim amb la consellera de Cultura que si en els propers anys l'equilibri territorial i la sostenibilitat poden deixar de tenir sentit si avui no iniciem de debò una política que ens permeti realment equilibrar el nostre país. Penso que tenim un horitzó de deu anys i això no implica només les polítiques que podem tirar endavant, sinó que implica un canvi cultural del país, que passa per prestigiar la pagesia i per prestigiar el camp de Catalunya i la gent del mar.

Per això, s'està desenvolupant una acció de Govern en benefici de tot el món local:

- Estem impulsant l'Estratègia per a la Dinamització Territorial: "País d'oportunitats, País Viu.", basat en la bilateralitat i l'especialització, perquè no

cada comarca requereix de les mateixes solucions, ans al contrari. Qui viu a la Terra Alta o a l'Alt Urgell ens ha de dir com creu que podem ajudar-los millor. Ja hem creat una comissió interdepartamental i hem començat a treballar amb el Pallars Sobirà, l'Alt Urgell i la Ribera d'Ebre, i ben aviat, Terra Alta.

- I, ara que esmento la Ribera, com bé saben la Generalitat ha coordinat amb les diferents administracions les actuacions per donar resposta als efectes dels incendis entre les quals els 11,5 M€ que es mobilitzaran des de la Generalitat. És la nostra prioritat atendre els habitants de la Ribera d'Ebre.
- Després de 8 anys hem recuperat el Pla Únic d'Obres i Serveis 2020-2024, amb una dotació de 250 M€ i clàusula d'actualització a l'alça en funció de la disponibilitat pressupostària del Govern. Recordo que la convocatòria estarà oberta fins al 15 de novembre.
- Hem augmentat un 3,4% el Fons de Cooperació Local, un increment inclòs en el projecte de nou pressupost que no va arribar a tramitar-se, però que tornarem a incloure també en els pressupostos 2020.
- Ens hem compromès a fer arribar la fibra òptica a totes les capitals de Catalunya el 2020 i a tots els municipis de Catalunya el 2023. És un pla ambiciós que el Govern de la Generalitat no podia fer sol i per això vàrem arribar a un acord amb les diputacions catalanes. En un any de Govern hem desplegat més de 600 km de fibra òptica arreu del país i hem fet importants desplegaments com els nous trams de xarxa de la C32 Nord, Ripoll-Campdevàdol, Palafrugell-Begur... i la formalització de convenis de compartició/gestió amb administracions locals, tot seguint la tasca de digitalització de totes les comarques catalanes. Seguirem en aquesta línia.

Polítiques agroalimentàries

Un país viu també passa per reforçar el món de la pagesia – i per prestigiar-la- i el desenvolupament de les zones rurals i marítimes, perquè siguin font de riquesa i de qualitat, i permetin fixar gent al territori. Necessitem que els seus professionals tornin al seu territori. I per això necessitem que la fibra òptica els arribi i tinguin unes bones comunicacions. I tot això passa també per estimar el país i prestigiar la pagesia, i adonar-nos que sense aquest paisatge és probable que el nostre país deixi de ser el que és.

- El proper curs aprovarem el reglament que desenvolupi la Llei d'espais agraris, que aquest Parlament va aprovar recentment, com a eina fonamental contra el despoblament rural.

- I implantarem el Decret de gestió de la fertilització del sòl i de les dejeccions ramaderes que garanteix la preservació del medi i la viabilitat de les explotacions ramaderes i del sector carni català, molt importants per a la nostra economia.
- Començarem a desplegar el Pla Estratègic del Cos d'Agents Rurals 2019-2024 aprovat el passat juliol.
- I de cara a millorar la funcionalitat dels nostres boscos i com a mesura de prevenció d'incendis, elaborarem l'Estratègia Forestal Catalana que contempli un Pla Multifuncional dels Boscos del nostre país. És vital i requereix del compromís de tot el país, si em permeten, d'un canvi cultural de la gestió dels boscos, que abordem de manera global aquesta estratègia per als nostres boscos.

I per donar el valor que es mereix el nostre territori, cal posar en valor la producció local:

- Hem reactivat el Consell Català de l'Alimentació, que haurà de definir properament el Pacte Nacional per a la Política Alimentària de País.
- A més, durant el proper curs aprovarem els decrets que actualitzen i milloren la normativa sobre venda d'aliments de proximitat, producció agrària ecològica, l'artesania alimentària i la Llei Vitivinícola de Catalunya.
- I implementarem les mesures previstes als Plans d'Acció aprovats per dinamitzar sectors com el de la fruita dolça, l'avellana i la tòfona i aprovarem el Pla de Suport als cítrics de l'Ebre.

Polítiques territorials i de mobilitat

Sovint quan visito el territori veig que les prioritats dels alcaldes són les comunicacions digitals i les comunicacions de bones carreteres i d'un bon funcionament de ferrocarril. Per tant, les polítiques de territori i de mobilitat són essencials per a aquest país millor i ordenat, que vol preservar el seu territori i el patrimoni natural.

- En matèria de mobilitat i seguretat viària, seguirem treballant en la constitució d'un Pacte Nacional per la mobilitat segura i sostenible, que va realitzar la seva primera sessió el passat juliol, a fi d'assolir els objectius marcats al Pla Estratègic i amb la Visió Zero.
- De cara a finals de l'any 2019 està previst que estigui redactat el Pla de Seguretat Viària 2020-2022 que especificarà, entre d'altres un nou model de gestió del trànsit.

- El proper novembre posarem en marxa la nova estació de l'L10 de la Ciutat de la Justícia, que s'afegeix a les altres estacions de la Línia 10 posades en marxa aquesta legislatura. Unes estacions que va reactivar el conseller Rull i el vicepresident Junqueras, i que ara culminem. En 3 anys i mig, haurem posat en servei prop de 4.000 milions d'euros d'inversió en la xarxa ferroviària: perllongaments de Sabadell (2017) i Terrassa (2015), L9 fins a l'Aeroport de Prat (2016) i L10 fins al barri de la Marina (2018).
- Hem impulsat i continuem treballant en l'Agenda Urbana de Catalunya, amb un procés participat i consensuat per definir com han de ser les nostres ciutats del futur, com han d'assumir els impactes que tenen a veure per exemple amb el canvi climàtic o com fer que la globalització o el model energètic esdevinguin oportunitats.
- Seguirem amb les tramitacions dels Plans directors urbanístics de revisió de sòls no sostenibles en l'àmbit de l'Alt Pirineu, en el qual s'examinen 160 àmbits d'extensió urbana dels 26 municipis pirinencs, i en l'àmbit litoral gironí, un territori amb una forta pressió urbanística i una elevada complexitat que hem de saber preservar.
- Estarem amatents a la creació de l'Agència del Patrimoni Natural i la Biodiversitat, que està en tràmit parlamentari.
- I continuarem amb el desplegament de l'Estratègia del patrimoni natural i la biodiversitat, com a eina per preservar el nostre entorn i lluitar per la tendència regressiva de disminució d'espècies de vertebrats i invertebrats.

País just. Assegurar que l'Administració pública tingui un tracte just per als ciutadans perquè hi hagi igualtat d'oportunitats

Transparència

Els ingredients amb els quals treballem perquè els ciutadans confiïn en la feina de les institucions catalanes, en la línia de les democràcies més avançades són: la imparcialitat, la transparència, la prevenció, la corrupció zero, la integritat, la rendició de comptes i la participació. Per això:

- Estem treballant en l'Estratègia de lluita contra la corrupció i d'enfortiment de la integritat pública, un compromís potent del Govern per disposar d'una palanca més en la institucionalització de la integritat i el comportament ètic a l'Administració de

la Generalitat. Comptem que, a finals d'any, tindrem especificades un màxim de 25 mesures, concretes i assolibles en 2 anys, d'acord amb les evidències internacionals existents. Just a principi de setembre hem obert a la ciutadania un procés participatiu perquè hi faci les seves aportacions.

- Reprenem l'elaboració del Codi ètic del servei públic de Catalunya, que l'aplicació de l'article 155 de la Constitució va aturar, i que finalitzarà aquest any.
- Treballem en l'impuls del vot electrònic en processos electorals i de participació ciutadana i hem aprovat el projecte de llei per regular el procediment de votació electrònica per als catalans i catalanes residents a l'estranger, amb l'objectiu de garantir l'efectivitat de l'exercici del dret de vot d'un col·lectiu que troba especials dificultats sempre per votar de forma presencial.
- Desplegarem totes les potencialitats del Pla de Govern Obert 2019-2021.
- I aplicarem el Pla de prevenció i reducció del frau fiscal i de foment de les bones pràctiques tributàries 2019-2022, del qual se n'ha destacat la publicació de la llista d'aquells contribuents amb deutes fiscals superiors a 1 M€.

Administració pública

En l'àmbit de l'Administració pública, començaré posant en valor els acords amb els sindicats i les accions que el Govern ha tirat endavant per a la recuperació dels drets laborals dels treballadors públics. Hem fet un esforç molt important.

- Hem signat un acord amb els sindicats pel retorn de les pagues extraordinàries del 2013 i 2014 per valor de 1.100 M€. I no tan sols hem treballat per recuperar drets sinó per millorar-los, fent efectiu un increment retributiu als treballadors públics de l'1,95% l'any 2018 i un 2,75% aquest any 2019.
- També vull destacar uns altres 3 acords amb sindicats que milloraran la qualitat de vida dels treballadors i treballadores públiques: per la mobilitat interadministrativa per violència de gènere, per a la reincorporació al lloc de treball en el cas de malalties d'especial gravetat o l'Acord per estendre la flexibilitat horària perquè els pares i mares de fills amb discapacitat puguin fer reunions o visites a les escoles dels seus fills.
- A més de l'oferta d'ocupació pública de 15.018 places per incrementar l'estabilitat, s'han convocat 6.633 places públiques aquest 2019, adreçades prioritàriament a serveis bàsics, i en els propers mesos preveiem seguir realitzant noves convocatòries.

Treballem per tenir una Administració pública eficaç, eficient i moderna. Per això,

- Tramitarem un Decret d'administració digital.
- Crearem l'Observatori d'Administració Digital.
- Implementarem un model propi de teletreball.
- Volem estendre la cultura del vot electrònic a la Generalitat.
- Volem simplificar les normatives. Hem reduït a l'entorn de 200 lleis obsoletes en un primer Pla de Simplificació Normativa, però hem de fer un segon Pla i un tercer Pla, perquè cal reduir les lleis obsoletes.
- Una administració inclusiva i exemple per a la resta de la societat: avui mateix hem aprovat un acord per donar un nou impuls al programa DIL d'integració laboral de persones amb discapacitat intel·lectual a la Generalitat, un programa pioner que es va iniciar el 2003 amb 25 persones i que actualment compta amb gairebé 100 treballadors. I, des d'avui, amb aquest Acord es farà extensiu a tot el sector públic.

Interior

Estem treballant per mantenir Catalunya com un país capdavanter en matèria de seguretat i emergències.

- Estem impulsant un nou marc legislatiu que enforteixi i actualitzi el Model del Sistema de Seguretat Pública de Catalunya que es concretarà mitjançant dues noves lleis, la Llei del Sistema de Policia de Catalunya i la Llei d'emergències de Catalunya.
- A inicis d'any, vam convocar 750 noves places de Mossos d'Esquadra i 250 de bombers, un total de 1.000. El passat 17 de setembre vam aprovar una nova oferta de 1.000 places: 750 noves places de Mossos d'Esquadra i 250 de bombers, que preveïem convocar a inicis d'any. Feia entre 5 i 6 anys que les plantilles de mossos i bombers no s'actualitzaven. Tenim un retard, però ens hi hem posat i hem aconseguit descongelar una situació que des del primer moment vàrem creure que havíem d'impulsar.

- Donar resposta a aquells delictes ordinaris que han incrementat així com als reptes que ens planteja el crim organitzat.
- L'atenció a la víctima, centrant-se de forma més concreta a combatre la mortalitat del trànsit i als col·lectius més vulnerables (menors, LGTBI, dones i gent gran, entre d'altres).
- L'atenció de la seguretat a la ciutat de Barcelona amb l'impuls del Pla estratègic Barcelona Ciutat Segura.

Pel que fa a les emergències, es vol revertir les mancances en què es trobava el cos. Per això:

- S'està treballant en el Projecte Bombers 2025 –que inclou les previsions del Pla Estratègic 2017-2022– on s'identifiquen les necessitats actuals i futures pel que fa a personal, material i obres d'infraestructures.
- Va ser molt satisfactori poder signar l'Acord de condicions laborals dels Bombers de la Generalitat, que s'ha signat amb la majoria de sindicats de Bombers, ha estat aprovat pel Govern i que preveu proveir de 1.000 places noves de bombers funcionaris al Cos de Bombers en quatre anys (250 l'any passat, 250 aquest i la resta el 2021 i el 2022).

En l'àmbit de la Protecció Civil, volem implantar el Pla de Resiliència davant de situacions de risc i emergències a Catalunya, que comprèn diferents estratègies com ara l'observatori de nous riscos i amenaces.

Voldria aquí, si m'ho permeten, recordar les paraules que vaig adreçar als nous mossos i policies de la 32a Promoció del Curs de formació bàsica policial, acte celebrat a Egara el 19 de juny passat.

Vaig dir:

“Un dels pilars bàsics de l'Estat de Benestar és que la ciutadania pugui viure en convivència, en pau, i segura. I alhora, que pugui exercir tots i cadascuns dels seus drets en total llibertat i respecte envers els altres.

Per això, la seguretat pública, tal com l'entenem a casa nostra, està basada en un model integral, que va des del civisme a la gestió de l'espai públic; des de la mobilitat a la cura del nostre entorn; des del compliment de les obligacions com a ciutadans a la garantia dels drets civils i democràtics.”

I acabava:

“Allà on sigui que us designin per a començar les vostres tasques professionals, no perdeu de vista que esteu servint al vostre poble i al vostre país, i que l'esteu servint de la millor manera possible, des de la professionalitat i la proximitat.

Us desitjo molts encerts a partir d'ara. Segurament que topareu amb moments i fets difícils de gestionar, però no tinc cap dubte que amb la formació que heu rebut aquests mesos, i la voluntat de fer-ho bé, us en sortireu.

Molts encerts, i moltes gràcies per la gran tasca que comenceu a fer. I recordeu sempre que per damunt de tot hi ha sempre les llibertats civils i democràtiques, valors dels quals vosaltres a partir d'avui en sou els garants.”

Avui vull tornar a aquest punt: la policia catalana ha de ser la garant, sempre i en tot moment, de les llibertats civils i democràtiques del nostre país. Una policia que actua sota els criteris bàsics de la mediació, la proporcionalitat i l'oportunitat. I que té el servei a la ciutadania com a bé últim, el fet de fer prevaldre la justícia per sobre de la força i la venjança.

Justícia

Volem entendre la justícia com un dels tres puntals de l'Estat de dret reals i separats entre si. I entenem la justícia com una eina de cohesió social que situa les persones al seu centre.

- Par això, continuarem intensificant, tal com s'ha fet aquest darrer any, el desplegament dels mòduls del sistema e-justicia.cat amb l'objectiu de reduir la utilització de paper als jutjats, però també d'estalviar temps i esforços. Al juliol, ja estava desplegat a 320 dels 583 jutjats que hi ha a Catalunya.
- En col·laboració amb les entitats del tercer sector de la Taula de Participació Social, el Govern continuarà treballant en un pla de suport a la transició de la presó a la comunitat. També treballarem el Pla d'alfabetització digital als centres penitenciaris, per afavorir la reinserció dels que han hagut de passar un temps privats de llibertat.
- Volem acabar la legislatura amb un Codi civil de Catalunya complet, modern i al servei de les persones. Així, hem iniciat la regulació del contracte d'arrendament de finques urbanes, que, com ja hem comentat, ha tingut una primera concreció en el Decret Llei 9/2019, de 21 de maig, de mesures urgents en matèria de contenció de rendes en els contractes d'arrendament d'habitatge que no va

comptar amb el suport d'aquesta Cambra, però que la regulació projectada s'ha inclòs en el projecte de llei, de major abast.

- Estem treballant en una llei de memòria democràtica de Catalunya que, entre d'altres aspectes, facultarà la Generalitat per retirar la simbologia franquista que malauradament i dolorosament encara tenim al nostre espai públic i que de cap manera ens podem permetre seguir tenint ni un minut més, i seguirem desplegant el Pla de fosses i el Programa d'identificació genètica, que ha permès que, en 2 anys, s'obrissin 17 fosses (de les 517 localitzades a Catalunya), s'hagin recuperat 290 cossos i identificat 5 víctimes de fosses de la Guerra Civil i el franquisme. Aquestes 5 víctimes i aquests 5 noms són importantíssims. Hem recuperat la història de 5 famílies.
- També estem treballant l'Avantprojecte de llei sobre l'obligatorietat de la sessió informativa de mediació en processos familiars per fomentar que les parts vulguin arribar a bons pactes entre elles.

País global. Tenir veu pròpia als debats i reptes del món perquè és responsabilitat de tots, petits i grans, de millorar les condicions del planeta

Acció exterior

D'acord amb l'article 193 de l'Estatut, el Govern està obligat (i vol) impulsar la projecció de Catalunya a l'exterior i promoure els seus interessos en aquest àmbit. Més que mai en aquests moments que viu Catalunya ens cal la nostra veu pròpia al món. I contra tots aquells que la volen callada (es diguin Josep Borrell o España Global), nosaltres seguirem endavant, explicant-nos. Perquè si no ens expliquem nosaltres, ens explicaran uns altres. Per això:

- En la primera fase d'urgència després del 155 vam reobrir les delegacions del Regne Unit i Irlanda, Alemanya, Itàlia (i l'Ofici de l'Alguer), Suïssa, i els Estats Units. En la segona fase de consolidació s'han reobert les delegacions a França, Portugal, els Balcans, i els Països Nòrdics.

En la tercera fase d'expansió, preveiem l'obertura de noves delegacions a la Mediterrània, l'Europa Central i els Països Bàltics, l'Orient Mitjà, els països asiàtics i l'Amèrica Llatina, de les quals ja s'ha aprovat l'obertura de les delegacions de Mèxic, l'Argentina i Tunísia. Voldria felicitar-me que països amics de l'exili republicà, com Mèxic i l'Argentina, siguin països on els catalans hi tinguem veu pròpia.

- Avui mateix hem aprovat l'Estratègia del Govern per a la Mediterrània 2030 elaborada amb la participació de més de 250 actors i experts i elaborarem, per primer cop, un Pla Àfrica Sub-Sahariana.
- Seguirem amb el convenciment que Catalunya és i ha de ser port segur. I aquí és un punt on clarament es veuen els límits de la nostra autonomia: aquest agost, amb el Mediterrani tenyint-se de roig, havíem de veure impotents com el nostre desig d'acollir no es podia portar a terme. Per això també volem ser independents, perquè no volem ser còmplices d'Estats que no compleixen ja no amb les lleis universals del mar, sinó amb la mínima noció d'humanitat i de respecte a la vida humana que per a nosaltres és essencial.
- Estem treballant en el Projecte de decret de regulació del Consell de la Catalunya Exterior i en el Projecte de decret de reconeixement oficial de comunitats catalanes a l'exterior, perquè puguin ser beneficiàries dels serveis, els ajuts i les prestacions que estableix la Llei de la comunitat catalana a l'exterior.
- Entrarem ja en la tercera fase d'elaboració del Pla Europa, que, a partir dels resultats d'un procés participatiu obert a la ciutadania, proposarà el Llibre Blanc sobre la visió de la societat catalana del paper a jugar en la redefinició de la Unió Europea.
- Seguirem amatents i focalitzats al Brexit per donar tot el suport que necessiten les nostres empreses i conciutadans, tot aplicant el pla de xoc al respecte que vam aprovar fa uns mesos.
- Implementarem el Pla estratègic 2019-2022 d'acció exterior i de relacions amb la UE 2019-2022 aprovat recentment.
- Seguirem promovent la cultura catalana arreu del món, a través, entre d'altres, del Focus Catalunya en la London Book Fair 2020. Participarem en la Biennal d'Arquitectura de Venècia 2020, i celebrarem, el setembre de 2020, la primera Biennal Internacional de Quartets a Barcelona amb direcció artística del Quartet Casals.

Compromisos globals: actuals i futur

- Avui mateix hem aprovat el Pla nacional per a la implementació de l'Agenda 2030 a Catalunya amb 919 compromisos, 810 dels quals són compromisos a Catalunya i 109 de Catalunya al món, que ens han de permetre alinear-nos amb els 17 Objectius de Desenvolupament Sostenible de les Nacions Unides.

- El conseller Calvet tot just fa uns dies reivindicava a Nova York el paper i compromís de les regions davant l'emergència climàtica.
- Quan parlem de l'Agenda 2030, pensem en els reptes globals i especialment en un tema de gran actualitat: l'emergència climàtica, una situació declarada pel Govern el passat mes de maig, un dels primers Governos a declarar-la, que afecta el conjunt d'agents institucionals, socials i econòmics del nostre país, però també de la resta del món.
- Presentarem al Parlament en el termini de 3 mesos una proposta de decret llei per fer front a l'emergència climàtica i establir totes aquelles mesures legals que permetin avançar en l'assoliment dels objectius de la Llei del canvi climàtic, amb especial atenció a la promoció de les energies renovables, l'autoconsum, i l'energia distribuïda.
- Volem estendre a les grans ciutats de Catalunya la Zona de Baixes Emissions que es posarà en marxa l'1 de gener de 2020 als municipis de Barcelona, l'Hospitalet, Cornellà, Esplugues de Llobregat i Sant Adrià de Besòs, que prohibirà la circulació als vehicles més contaminants els dies laborables per millorar la qualitat de l'aire i la salut pública. La fita és reduir en els propers 15 anys un 30% de les emissions a l'atmosfera de contaminants d'efecte local, principalment l'NO₂ i les partícules PM₁₀.
- Estem duent a terme les tasques necessàries per a la implantació efectiva de l'impost sobre les emissions de CO₂ dels vehicles, perquè sigui vigent el gener de 2020.
- No volem plàstics d'un sol ús. Continuarem impulsant mesures per a la reducció de plàstics d'un sol ús i els seus residus que permeti millorar la traçabilitat d'aquests residus, i alhora prepari el camí per a nous productes que siguin més sostenibles.
- El primer semestre de 2020 estarem en disposició de presentar a aquest Parlament per al seu debat, la nova llei de prevenció i gestió de residus i d'ús eficient dels recursos.
- Finalment, voldria recordar que en el penúltim Consell Executiu vam acordar donar suport a les mobilitzacions mundials adreçades a lluitar contra el canvi climàtic convocades per a aquest divendres, expressant el nostre suport a les iniciatives ciutadanes que estan sorgint per fer front a l'emergència climàtica.

Aquest país no és viable si no resol el seu dèficit fiscal, no és viable i no ens en sortirem; perquè aquest dèficit fiscal insuportable és un dèficit social finalment, i això és un llast que repercuteix d'una manera tremenda i que jo constato dia a dia. On podria estar aquest país sense aquest dèficit fiscal?

Per fer funcionar el país cal alliberar-nos de les càrregues de l'Estat: *dèficit fiscal és dèficit social*, dèficit en infraestructures, manca de proposta en finançament, etc. No em cansaré mai de repetir-ho i tota la Cambra hauria de no cansar-se mai de repetir-ho. Perquè no ens afecta només a una part d'aquesta Cambra, afecta a tots els ciutadans de Catalunya.

No em cansaré mai de denunciar el Dèficit fiscal crònic i sistemàtic. Catalunya pateix sistemàticament d'un dèficit fiscal amb el sector públic de l'Estat. Les dades avançades del 2015 i el 2016 continuen manifestant aquests resultats. La mitjana del període és d'un 8% del PIB. És a dir, 16.000 M€ anuals. Per posar-ho en context, cada dia marxen de Catalunya més de 40 M€ diaris, sense que hi puguem fer res. Amb 2 setmanes de dèficit fiscal, podríem fer que tots els centres educatius que es troben en mòduls prefabricats passessin a tenir un equipament definitiu. Amb 1 dia i mig, en tindríem prou per pagar les obres del nou Hospital de Viladecans (60,7 M€) i amb 1 dia i 5 hores pagaríem la 1ª fase del nou Hospital Joan XXIII (48,5 M€). Amb 4 mesos, tindríem prou recursos per fer el pla de rodalies anunciat el 2008 per l'Estat i que en 10 anys només han executat un 14%.

No em cansaré mai de denunciar el desequilibri vertical creixent. L'administració central de l'Estat ha anat augmentant els recursos sistemàticament (augment de 83,3% des de 2010), mentre que a les comunitats autònomes l'augment ha estat del 18,6%. L'Administració local i la Seguretat Social tenen increments encara inferiors.

No em cansaré mai de denunciar els objectius de dèficit injustos i arbitraris. El repartiment dels objectius de dèficit segueix sense ser un reflex de qui fa la despesa, incompleix el que diu la Llei d'estabilitat i segueix sense tenir en compte quin és el punt de partida de cada administració pública (com recomana l'AIREF).

No em cansaré mai de denunciar el model de finançament caducat, obsolet i no equitatiu.

- Catalunya, any rere any, ocupa la 3a posició en ingressos tributaris per capita i després d'aplicar tots els mecanismes del model, passa a ocupar la 10a posició en recursos rebuts i, si es considera el cost de la vida, passa a ser la penúltima. És normal això?

- De fet, Catalunya se situa un 1,1% per sota del conjunt de comunitats autònomes en recursos rebuts i un 11,1% per sota si es considera el diferencial de preus.
- Un model injust i ineficient, que a més ha vist posposar repetidament la seva revisió i que, per postres, no ha suposat la reducció de disparitats regionals que l'haurien de justificar.
- No em cansaré de denunciar els més d'11.000 M€ en deutes pendents de l'estat amb Catalunya:
- 3.710 M€ de deute pendent del compliment de la disposició addicional tercera de l'Estatut d'autonomia de Catalunya. Quants anys portem amb això?
- 1.250 M€ de deute pendent en finançament dels mossos d'esquadra pel període 2013-2019, o
- 3.605 M€ d'insuficiència acumulada en la manca de finançament estatal per a la Llei de la dependència, que a més d'impactar en les finances de la Generalitat, impacten en el benestar de les persones, les més vulnerables, les que estan en situació de dependència i les seves famílies.

No em cansaré mai de denunciar que les inversions de l'estat a Catalunya estan molt per sota del nostre pes en PIB i en població.

- No només es pressuposta poc, sinó que hi ha baix nivell d'execució de forma sistemàtica i per sota de la mitjana de les comunitats autònomes.
- De fet, el grau d'execució de les inversions a Catalunya es troba sempre per sota de la mitjana de les comunitats autònomes. Per al període 2015-2018, el grau d'execució a Catalunya és del 65,9%. Increïble.
- Entre 2013 i 2018 l'estat ha deixat d'executar una tercera part de les inversions previstes. En valors absoluts això vol dir que dels 6.708 M€ previstos en aquests anys, se n'han deixat d'executar 2.214 M€. Saben les carreteres o les noves vies de tren que significa, això? Tot això és facilitar la vida als ciutadans, tot això és tenir un país millor, tot això és el que estem perdent a Catalunya.

- Si ens centrem en l'any 2018, els PGE 2018 van preveure per a Catalunya una inversió de 1.312 M€ i se'n van executar 757 M€, un 58% del total. És normal això? No s'alcen vostès, els grups de l'oposició, contra aquesta situació, o els sembla bé? Això repercuteix en tots els ciutadans, en tots els votants de tots els partits que estem aquí. La mitjana de les comunitats autònomes ha estat del 76%, un 18% més que a Catalunya. A Madrid el grau d'execució va ser del 114%. Quina fatalitat bíblica és aquesta que hàgim de resignar-nos a aquest tracte vexatori?
- Més fatalitats. El Govern socialista va aprovar el Pla de Rodalies 2008-2015. D'aquella promesa, només s'ha invertit el 14% dels 4.500 M€ compromesos.
- En aquest sentit, coincidim amb l'anàlisi que fa Foment del Treball en l'estudi de l'estat de les infraestructures a Catalunya. Com Foment, considerem que cal un esforç addicional d'inversió de 10.000 M€ des d'ara i fins al 2023 per poder posar al dia totes les obres estratègiques inacabades que hi ha al país. La gran majoria d'elles, responsabilitat de l'Estat.
- I en un altre àmbit de coses, també compartim el diagnòstic d'una altra patronal, la CECOT, respecte dels sobre costos energètics que han de suportar les empreses catalanes respecte d'altres a l'Estat i que afecta més de 3.000 empreses catalanes. Fins quan a Catalunya hem de continuar tenint l'electricitat més cara de l'Estat? Això afecta les empreses, els ciutadans.

No només és un tema d'inversions, sinó que hi ha també un rerefons de deslleialtat:

- Cal recordar que el Govern del PSOE ha decidit mantenir el control polític sobre les finances de la Generalitat que va imposar Montoro, justificant-ho aleshores pel perill de col·lapse de les finances de la Generalitat, però que ara justifiquen amb la deplorable excusa que les declaracions que puguin fer els representants polítics són amenaçants, reconeixent públicament el que ja sabem, que aquest control és un control polític injustificat de l'autogovern de Catalunya.
- Però no només hi ha un control polític injustificat, sinó també un ofec financer indiscriminat. Hi ha un principi que regula la relació entre administracions, el principi de lleialtat institucional, un principi que l'Estat ha obviat unilateralment les vegades que li ha convingut. Aquí sí que tenim l'Estat més unilateral del món. L'Estat ha pres les decisions que li ha convingut, sovint amb conseqüències negatives, molt negatives per a la ciutadania de Catalunya, sense preveure mai cap compensació.

- Exemples d'aquesta deslleialtat institucional és l'impacte del canvi en la gestió de l'IVA sobre la recaptació de l'any 2017, els increments salarials acordats pel Ministeri i els sindicats (2018-2019-2020), sense preveure el traspàs de recursos per finançar-los, l'impacte en el tram autonòmic de l'IRPF de la reducció de la base imposable i la no actualització de les bestretes d'IRPF, IVA i impostos especials, entre d'altres.
- Sobre l'escàndol de les bestretes, és un cas paradigmàtic de la tècnica, absolutament perfeccionada i precisa del govern socialista, de, diguem-ne, el principi de l'Engany rere engany. Ministres que afirmen tenir informes que no tenen; xantatges perquè "fins que no hi hagi Govern" no poden pagar; i ara fa uns dies la ministra ens va dir que havia aparegut una escletxa!, oh miracle!, tot just en començar la campanya electoral sembla que ara podran arribar les bestretes a Catalunya. Vergonya, cavallers, vergonya.
- Un altre exemple molt concret que il·lustra l'impacte de la deslleialtat és l'efecte i gestió de les taxes judicials que recapta l'Estat a Catalunya; sembla un tema menor però no ho és. Entre 40 i 60 M€ recaptats anualment a Catalunya sobre la base de l'activitat judicial d'ençà la vigència de les taxes, allà el 2005. 400 M€ de dèficit acumulat a favor de l'Estat i en detriment de la Generalitat de Catalunya, la veritable administració prestacional en l'àmbit de l'administració de justícia a Catalunya. També han volat. Aquests diners no arriben a les administracions amb competència en el suport i auxili judicial, sinó que se'ls queda l'Estat, incomplint la llei i la finalitat principal del tribut, que no és altra que el suport a la prestació dels servei de justícia gratuïta, i que la Generalitat de Catalunya ha de garantir amb recursos propis. I entrem en la dinàmica perversa: no tens els recursos finançats, has de buscar els recursos, aquests t'impedeixen fer el que podries fer. Això per no parlar del rendiment financer generat pels centenars de milions d'euros anuals dels dipòsits i consignacions judicials provinents de l'activitat judicial a Catalunya, dels quals la Generalitat de Catalunya no veu ni un sol euro.
- O un altre exemple, el cas del Port de Barcelona: que sempre és el port que més aporta al Fons de Compensació Interportuari i, en canvi, té els accessos viaris i ferroviaris pendants des de fa anys. De què serveixen els diners que genera el Port de Barcelona? No hauria de ser més lògic que servissin per al Port de Barcelona? Doncs no.

Hi ha tot un arc de Sant Martí de deslleialtats. En destacaré algunes:

- Limitacions permanents de la política exterior, de poder tenir una veu pròpia i defensar els interessos de Catalunya al món, i aquest enginy que ha creat l'Estat, l'Espanya global, que no només és un artefacte destinat a vendre una determinada idea d'Espanya, sinó que inclou opinions subjectives sobre els fets de l'10 que

perjudiquen no només la imatge de Catalunya i vulneren la presumpció d'innocència dels presos polítics.

- Limitacions a acords importants per a l'economia com el corredor 5G del Mediterrani que tot just acabem de saber, que és una iniciativa que afavorirà a tots els ciutadans de Catalunya i que no sabem per què ens han vetat.

Insisteixo, tots els incompliments, deslleialtat i mala fe de l'estat no perjudiquen a la Generalitat, perjudiquen al progrés dels sectors productius, perjudiquen a la creació d'oportunitats, perjudiquen a la capacitat d'innovació de l'economia catalana, en definitiva, perjudiquen al benestar i la prosperitat del conjunt de ciutadans i ciutadanes de Catalunya.

I aleshores, com és possible que any rere any, condemnem el nostre país a l'ofec, a un sobreesforç titànic per atendre les reclamacions legítimes de la nostra ciutadania, a haver de treballar amb 16.000 milions menys! Tots aquells diputats i diputades que hagin treballat en una empresa m'entendran: us imagineu una empresa que comencés l'any amb el -8% del seu pressupost, crònic, indefectiblement? Plans de pensions, plans d'internacionalització, noves instal·lacions, increments salarials... Tot això és impossible de fer-ho amb un -8% constant, amb aquest ofec financer que pateix el nostre país.

Pressupostos

No es pot parlar de pressupostos sense parlar dels greuges que té Catalunya perquè, si no, no s'entén res.

Ara fa set mesos, compareixia a petició pròpia per donar compte de l'elaboració de l'avantprojecte de la llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2019.

Reprenc el tema, amb el mateix sentit de responsabilitat, de transparència i de diàleg d'aleshores.

- **Responsabilitat:** Apel·lo a la responsabilitat de tots els grups de la Cambra per la necessitat que té aquest país d'uns pressupostos eminentment socials, per fer de Catalunya un país d'igualtat i equitat, un país viu i un país just.
- Us demano que oblideu que tornem a estar de campanya electoral i cal pensar en els efectes sobre la ciutadania d'una nova pròrroga pressupostària.

- Amb només uns mesos de diferència, el Govern ha fet l'esforç per tenir dues propostes de pressupost orientats a fer de Catalunya un país de drets i oportunitats per a tothom.
- És responsabilitat del Govern, però també de tots els representants d'aquesta Cambra, donar resposta a les necessitats de la societat catalana.
- **Transparència:** La proposta de pressupostos 2019 no només la vam explicar al Parlament, sinó que es troba al web d'Economia perquè la ciutadania la pugui consultar. La proposta 2020 l'afrontem amb la mateixa transparència que aleshores, tal com vostès han pogut comprovar amb les primeres reunions que ja hem tingut. En tots dos casos, volem:
 - Transparència total amb els grups parlamentaris, proporcionant tota la informació necessària per al diàleg.
 - **Diàleg:** Mantenim una voluntat màxima de diàleg amb tots els grups parlamentaris. Al llarg de les darreres setmanes, els hem presentat les línies bàsiques dels pressupost; ara cal concretar-ne els detalls.
 - Reiterem la nostra voluntat d'arribar a un acord per tramitar els pressupostos 2020. Volem pressupostos perquè Catalunya i la seva ciutadania necessita i es mereix tenir uns pressupostos. Tenim un país cada vegada més diferent del que teníem el 2017. Amb necessitats diferents, noves urgències i assignatures pendents que mereixen ser ateses.

I la nostra voluntat és aconseguir-ho, tot i ser un repte complicat atesa la conjuntura electoral a Madrid i la manca d'interlocutor a Madrid.

No són els pressupostos que desitgem (bàsicament, perquè mai estarem satisfets mentre seguim sotmesos al dèficit fiscal i als objectius de dèficit), però volem fer els millors pressupostos possibles. I per això, estem oberts a millorar-los amb l'aportació de tothom.

Quins són els missatges principals?

1. Es manté el rigor en les finances públiques, en tant que requisit per mantenir i millorar l'estat del benestar, per fer front als reptes de futur i per disposar de més marge de sobirania financera, així com per garantir la justícia entre generacions.

2. Recuperació dels nivells de despesa corrent dels serveis públics fonamentals (Salut, Educació i Serveis socials) d'abans de la crisi econòmica. Cal destacar, a més, que hem estat capaços de recuperar la despesa en serveis fonamentals i, al mateix temps, acomplir amb els objectius (injustos) de dèficit públic, passant d'un dèficit de 9.100 M€ el 2010 a 1.025 M€ el 2018 (la qual suposa una reducció de més de 8.000 M€).
3. El focus de les polítiques són les persones... i per això insistim en la idea d'uns pressupostos socials. Però la despesa social va més enllà de les tres grans potes de l'estat de benestar: ha de permetre una veritable igualtat d'oportunitats independentment del nivell de renda i també del lloc on visquis.

Així, aquests pressupostos no només recullen l'ampliació d'efectius a la xarxa d'atenció primària, noves promocions d'habitatge social o la millora de la prestació a joves extutelats, sinó que també contempen el desplegament de fibra òptica per tot el país, la gira d'obres del TNC a teatres de tot Catalunya, la recuperació del PUOSC o el manteniment dels compromisos per recuperar els drets laborals dels treballadors públics.

4. Seguint els objectius de desenvolupament sostenible i l'Agenda 2030, es manté el compromís d'incorporar els indicadors de benestar i progrés social, en tant que són referent a l'hora d'elaborar els pressupostos (a més a més del PIB). Després de l'intent del 2019, els pressupostos tornen a emmarcar-se en un escenari pluriennal d'ingressos i de despeses a mitjà termini, del 2020 al 2023, cosa que molts col·lectius ens demanen per tenir una previsibilitat que entenc perfectament. Es tracta d'una de les mesures de millora de les pràctiques pressupostàries que s'estan impulsant, juntament amb la revisió de la despesa i l'avaluació de les polítiques públiques.
5. Per últim, amb aquests pressupostos, volem continuar treballant per tenir "un país en marxa, un país a punt": un país reactivat, d'igualtat i equitat, preparat per als reptes futurs. Un país de drets i oportunitats per a tothom arreu del territori, més inclusiu, innovador i sostenible.

La proposta que s'està treballant preveu:

Ingressos no financers no finalistes ¹, és a dir, els ingressos que ens permeten decidir i assignar als departaments: 26.257 M€, d'euros, un increment de 3.569 M€ respecte

¹ Els ingressos no financers no finalistes exclouen els ingressos condicionats que es faci una determinada despesa (subvencions a altres administracions, fons de la Unió Europea), exclouent aquells que venen d'ingressos financers (endeutament).

al darrer pressupost aprovat (+16% que el 2017) i 1.023 M€ més que la proposta del 2019.

Aquesta previsió d'ingressos podria augmentar, per una doble via:

1. Negociació amb l'Estat:

- Pagament d'alguna de les partides del total d'11.000 M€ de deutes pendents de l'Estat amb Catalunya, tot i que encara tenim pendent que es faci efectiu el primer pagament dels 1.459 M€ que es va comprometre a pagar en 4 anys. Si l'Estat complís, nosaltres podríem destinar una part molt més gran a atendre les necessitats de la ciutadania i molts suggeriment dels grups parlamentaris, doncs exigim-ho a l'Estat, que ens paguin els deutes pendents.
- Renegociació de l'objectiu de dèficit, passant del 0% vigent a un altre que estigui més proper al que tocaria d'acord amb la llei (-0,31%).

2. Negociació amb els grups parlamentaris sobre fiscalitat

- Totalment d'acord a avançar en el disseny d'un sistema fiscal just i eficient, que permeti la funció redistributiva.
- Cal recordar, però, que Catalunya suporta, possiblement, la pressió fiscal més elevada de l'Estat espanyol, per poder assignar els recursos suficients per atendre adequadament la prestació de serveis públics.
- Els impostos que paguen els ciutadans de Catalunya són més que suficients per disposar de l'estat de benestar que mereixem. El problema rau en el dèficit fiscal derivat del model de finançament, que porta gairebé 6 anys caducat.
- En els darrers anys hi ha hagut un esforç notable per millorar la capacitat recaptatòria de la Generalitat de Catalunya. Any rere any l'ATC ha aconseguit incrementar la recaptació de tributs propis i cedits: l'any 2018 va recaptar un total de 3.452 M€ en concepte de tributs propis i cedits (+6,1% respecte al 2017), i en aquest primer semestre de 2019 ha recaptat 1.539 M€ (+3,57% respecte al mateix període de l'any anterior).
- Encara és possible fer un pas més, i el volem fer per elevar el volum de despesa, que és el que pretenem fer amb el pressupost 2020.

- No descartem, si és necessari, reformes en algunes figures impositives, com és el tram autonòmic de l'IRFF o, pel que fa als impostos mediambientals, l'impost sobre emissions de diòxid de carboni dels vehicles de tracció mecànica. Ens agradaria que aquest Debat de Política General servís per arribar a algun tipus d'acord en aquest àmbit. Ens posem d'acord a tenir els pressupostos que la ciutadania de Catalunya es mereix?
- Ara bé, sense oblidar que volem uns pressupostos justos per a Catalunya, on el pes de l'increment dels ingressos no recaigui exclusivament en els seus ciutadans, mentre que altres comunitats autònomes estan anunciant rebaixes d'impostos.
- I finalment, tant de bo els anuncis del Ministeri d'Hisenda d'actualitzar les bestretes per al 2019 no sigui part només d'una dinàmica preelectoral sinó un reconeixement al recurs contenciós presentat pel Govern fa tot just un mes.

Despesa no financera no finalista: Com que estem obligats a reduir el dèficit, l'augment de la despesa és inferior a l'augment dels ingressos. Així, l'increment respecte del pressupost del 2017 serà de 2.510 M€ (+10,3%), amb un total de despesa financera no finalista de 26.952 M€. I si comparem el nivell de despesa amb la proposta de 2019, l'augment és de 795 M€.

El conjunt dels departaments veurà augmentar la seva despesa en 2.313,6 M€ (amb una pujada de la despesa global del 10,2% respecte del 2017) i es recuperarà la despesa corrent en els serveis públics fonamentals (Salut, Educació i Serveis socials). Crec que val la pena que ens hi posem d'acord.

A més, al voltant del 75% de l'augment de la despesa anirà destinat a despesa social.

Tot plegat permetrà treballar per un país millor i, insisteixo, en algunes de les actuacions que els he comentat abans, que contemplarà la proposta de pressupost:

- Recuperació del finançament de la Generalitat a les llars d'infants municipals (ja previst a l'avantprojecte del 2019 i que estem disposats a millorar els pressupostos per al 2020).
- Increment de les beques menjador a les escoles. La proposta 2019 preveia un augment de 7 M€ en aquesta partida, i la nostra intenció és que sigui possible amb aquests pressupostos.

- Mesures d'igualtat d'accés als estudis universitaris (introducció de les beques salari, igualació dels preus de màster i grau i reducció de taxes). I si creuen que cal ser encara més ambiciosos del que fórem en l'esborrany de projecte del 2019, parlem-ne!
- Desplegament del quart tram de la Llei de la Renda garantida de ciutadania.
- Desplegament del Pacte nacional de la indústria.
- Inversió de 20 M€ per al Sincrotró Alba i una inversió addicional de 5 M€ per construir el Centre de Microscòpia Avançada, que permetrà crear tres microscopis, dos dels quals es quedaran a Catalunya.
- Desplegament de la fibra òptica a tot el país.
- Continuar amb l'estratègia SmartCAT, amb un pressupost de 10 M€ procedents del Programa Operatiu FEDER 2018-2020.
- Impuls al transport públic. Aquest 2020 serà l'any en què es reprendrà el tram central de la Línia 9. És una notícia molt esperada, i això ho podem fer si tenim aquests pressupostos.
- Inversió en regadius de 460 M€ fins al 2032, dels qual 352 M€ són per finalitzar el Segarra-Garrigues i complimentar les mesures correctores.
- Recuperació i millora del Pla Únic d'Obres i Serveis de Catalunya per al foment de la inversió local.
- Augment i millora del Fons de Cooperació Local.
- Podrem ajudar a potenciar el cooperativisme agrari.
- Recuperarem les plantilles d'Agents Rurals, Mossos i Bombers congelades.

Els pressupostos ens permeten donar resposta a les necessitats i urgències de tota la societat catalana, independentment de la seva edat, gènere, procedència o ideologia.

- Volem començar a construir la Catalunya del 2030. Alineat amb l'Agenda de desenvolupament sostenible de les Nacions Unides per al 2030. Objectius que crec que compartim tots els grups parlamentaris que volen el millor per al nostre país, per a la nostra gent.
- Insisteixo en la demanda que els he fet abans: Els demano que deixem de banda les dinàmiques electoralistes i que tots plegats encarem aquest curs polític que comença amb ànim constructiu. Necessitem urgentment uns pressupostos per al 2020. Crec que compartim prou objectius de país per definir una agenda per al 2020 compartida per la majoria de la Cambra.
- Estem oberts a qualsevol proposta de millora que repercuteixi positivament en la ciutadania de Catalunya. Les escoltarem i les tindrem en consideració amb el màxim interès.
- Esperem les seves idees, sempre i quan siguin alternatives factibles i viables. Siguem capaços de respondre al que ens demanen que prioritzem els ciutadans: l'interès col·lectiu, que és el de tots.

“Hem d'ensenyar-nos a nosaltres mateixos que la política no ha de ser únicament l'art d'allò que és possible, especialment si això significa l'art de l'especulació, el càlcul, l'intriga, sinó que també ha de ser l'art de l'impossible, és a dir, l'art de millorar-nos a nosaltres mateixos i al món”

Són paraules de Václav Havel, una de les personalitats que més admiro.

Catalunya s'enfronta aquest octubre a l'art de l'impossible, a l'art de millorar-nos a nosaltres mateixos i al món. Tots els catalans, pensin i votin el que sigui, ens enfrontarem al mateix. S'han jutjat unes dones i uns homes per haver organitzat un referèndum d'autodeterminació. L'Estat espanyol condemnarà uns demòcrates que van fer allò que s'havien compromès a fer amb els seus electors i que van guanyar les eleccions. Condemnarà unes persones pacífiques i honorables per haver fet una cosa que va ser despenalitzada fa pocs anys. Organitzar un referèndum no és cap delictes a cap país democràtic del món. I per això, l'acusació, la fiscalia, els advocats de l'estat, s'han inventat un relat fals i ridícul de violència que no ha existit mai.

El moviment independentista ha estat i és un exemple de civisme, de no violència, de respecte, d'esperit positiu, de proposta i no només de protesta. I aquest caràcter és el que més ha inquietat els seus adversaris. No els agrada que somriem. No els agrada que mai hàgim exercit la violència. No els agrada que tinguem ganes de compartir amb tothom l'alegria del procés de construcció d'un futur de llibertat.

Sí, ens cal reconèixer també que la repressió descarnada que s'ha dirigit contra nosaltres ens ha afectat. És normal. No és fàcil veure els teus companys i companyes empresonats, visitar el president Puigdemont i tota la resta d'exiliats a Bèlgica, Suïssa o Escòcia. No és fàcil. Però la seva força, des de l'exili o des de les cel·les, ens omple d'energia i d'orgull. I ens empeny a avançar sense deixar-nos vèncer per la por, ni les amenaces, ni les desconfiances.

Voldríem un Govern a Espanya compromès amb el diàleg, la democràcia, la política, els drets i les llibertats. I no és així. Sigui del color que sigui, topem una vegada i una altra amb aquest interès d'estat malentès que empeny sistemàticament a la confrontació. És l'estat espanyol qui cerca de manera permanent la confrontació amb nosaltres. És ell qui ens denuncia, qui es querella, qui empresona, qui exilia.

Nosaltres volem una solució política. Volem que les catalanes i els catalans puguem decidir el nostre futur. Que ningú pugui parlar per nosaltres. Que ningú s'atorgui el poder de dir què pensem. Que la nostra veu sigui escoltada per tots altament i clara.

Tan senzill com si fóssim en un Estat democràtic! Tan senzill com això. Tan senzill com va ser al Regne Unit i al Canadà.

La involució democràtica ens afecta ara especialment als catalans. Però la patirà tothom qui vulgui prendre la paraula en qualsevol moment.

Ho he dit i repetit moltes vegades: nosaltres no ens aixecarem mai de la taula del diàleg. Hi estem collats. *Atornillados*, que diria el president Ibarretxe. Esperem que a la Moncloa hi hagi algun dia algú disposat a parlar i a resoldre els problemes parlant i no pas en una sala d'interrogatoris, ni al banc dels acusats. Però per parlar cal ser valent. No hi ha res a negociar amb els que pensen com tu. Amb qui cal negociar sempre és amb aquells amb qui estàs més lluny. I aquesta és la valentia que falta a Madrid. Una mirada a l'horitzó per ser capaços de resoldre els conflictes i no pas una mirada posada sempre en els pròxims interessos electorals.

Que quedi clar d'una vegada per sempre i per a tothom: sempre voldrem el diàleg, però com que no seuen a la taula, nosaltres seguirem endavant i no ens aturarem. I tornarem a exercir tots els drets que ens siguin negats, inclòs el dret a l'autodeterminació. Que quedi clar des d'aquesta seu, on els catalans s'hi senten representats.

Aviat sabrem la sentència del Tribunal Suprem. I nosaltres volem respondre en positiu, per molt que a alguns els costi d'entendre. Acabarem una etapa, i en començarem una altra on prenem la iniciativa. Podem protestar, podem mostrar la tristesa, el plany, el lament... però ens toca acordar, proposar, fer projecte, construir, avançar i traçar un horitzó, amb l'ambició col·lectiva de la llibertat, amb el repte de complir amb

l'objectiu de la independència. Necessitem tota la il·lusió, tota la confiança, tot el coratge, tota la complicitat cívica i democràtica per tornar-ho a fer. Per situar aquest país, de nou, més a prop de la gent, més al servei de tothom, més a l'abast de cada somni individual i més lliure que mai. És, com sempre ha estat, a les nostres mans.

L'art de l'impossible, deia Havel i Ramin Jahanbegloo ens parlava de llibertat de consciència i de dignitat moral. Aquí estarà la clau de l'estat de la nació en aquest octubre de 2019, que ja s'acosta.